

1964 Jul 8 ILO Genève

915 Konvensjon 120 om hygiene i handels- og kontorvirksomhet.

Oversettelse

Generalkonferansen i Den internasjonale arbeidsorganisasjon,

som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og har trådt sammen til sin 48. sesjon 17. juni 1964, og

som har besluttet å vedta visse framlegg med omsyn til hygiene i handels- og kontorvirksomhet, punkt 4 på sesjonens dagsorden, og

som har bestemt at disse forslag skal ha form av en internasjonal konvensjon, vedtar i dag den 8. juli 1964 følgende konvensjon som kan kalles Konvensjonen om hygiene i handels- og kontorvirksomhet 1964 (The Hygiene (Commerce and Offices) Convention, 1964).

Del I. Partenes forpliktelser.

Art. 1. Denne konvensjon gjelder for:

- (a) handelsbedrifter,
- (b) bedrifter, institusjoner og administrativ virksomhet der arbeiderne i hovedsaken er sysselsatt med kontorarbeid,
- (c) alle avdelinger av andre bedrifter og institusjoner og av administrativ virksomhet der arbeiderne i hovedsaken er sysselsatt med handel eller

med kontorarbeid — i den utstrekning de ikke kommer inn under nasjonal lovgivning eller andre regler som gjelder om hygiene i industri, gruver, transport eller jordbruk.

Art. 2. Vedkommende myndighet kan, — etter å ha rådført seg med de organisasjoner av arbeidsgivere og arbeidere som er direkte berørt, når det finnes slike organisasjoner — holde nærmere angitte grupper av bedrifter og institusjoner eller avdelinger av disse eller administrativ virksomhet eller avdeling av den som anført i artikkel 1, utenfor alle eller noen av reglene i denne konvensjon, når forholdene og vilkårene ved arbeidet er av den art at gjennomføringen av alle eller en del av reglene ikke passer.

Art. 3. Dersom det oppstår tvil om en bedrift, institusjon eller en administrativ virksomhet er av den art at konvensjonen gjelder for den, skal spørsmålet avgjøres, enten av vedkommende myndighet etter at den har rådført seg med de representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidere når det finnes slike organisasjoner, eller på annen måte som er i samsvar med nasjonal lov og praksis.

Art. 4. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon forplikter seg til:

- (a) å opprettholde lover og forskrifter som sikrer gjennomføringen av de alminnelige prinsipper i Del II, og
- (b) sørge for at reglene i Rekommandasjonen om hygiene i handels- og kontorvirksomhet, 1964, eller likeverdige regler blir gjennomført i den utstrekning nasjonale forhold gjør det mulig og ønskelig.

Art. 5. Den lovgivning som iverksetter reglene i denne konvensjon og den lovgivning som, så langt det er mulig og ønskelig under de rådende nasjonale forhold, iverksetter reglene i Rekommandasjonen om hygiene i handels- og kontorvirksomhet, 1964, eller likeverdige regler, skal utformes etter rådslagning med de representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidere, når det finnes slike organisasjoner.

Art. 6. 1. Det skal gjennomføres passende tiltak ved høvelig inspeksjon eller andre midler, for å sikre effektiv iverksetting av den lovgivning som er omhandlet i artikkel 5.

2. Der det høver med den måten konvensjonen settes i verk på, skal det innføres nødvendige ordninger for straffetiltak for å sikre at denne lovgivning blir fulgt.

Del II. Alminnelige prinsipper.

Art. 7. Alle lokaler som arbeiderne bruker og utstyret der, skal være vel vedlikeholdt og reingjort.

Art. 8. Alle lokaler som arbeiderne bruker, skal ha tilstrekkelig og høvelig ventilasjon, enten naturlig eller kunstig eller begge deler, som tilfører frisk eller rensert luft.

Art. 9. Alle lokaler som arbeiderne bruker, skal ha tilstrekkelig og høvelig belysning, arbeidsstedene skal så vidt mulig ha naturlig lys.

Art. 10. I alle lokaler som arbeiderne bruker, skal det opprettholdes en så behagelig og jevn temperatur som forholdene tillater.

Art. 11. Alle arbeidssteder skal være slik planlagt og innredet og arbeidsplassen slik ordnet at arbeidernes helse ikke blir utsatt for skadevirkninger.

Art. 12. Arbeiderne skal ha adgang til tilstrekkelig forsyning av godt drikkevann eller annen sunn drikk.

Art. 13. Det skal søges for tilstrekkelig og høvelig vaske- og sanitærinnetninger som skal være vel vedlikeholdt.

Art. 14. Det skal sørges for et tilstrekkelig antall høvelige sitteplasser for arbeiderne, og de skal gis rimelig adgang til å bruke dem.

Art. 15. Det skal sørges for høvelige og vel vedlikeholdte innretninger for å skifte,

oppbevare og tørke klær som ikke brukes under arbeidet.

Art. 16. Underjordiske eller vindusløse lokaler der det normalt utføres arbeid, skal tilfredsstillende formålstjenlige hygieniske normer.

Art. 17. Arbeiderne skal ved passende og praktisk gjennomførbare tiltak vernes mot stoffer, prosesser og arbeidsmetoder som er sjenerende, usunne eller giftige eller skadelige av en eller annen grunn.

Når arbeidets art krever det, skal vedkommende myndighet foreskrive personlig verneutstyr.

Art. 18. Støy og rystelser som vil kunne ha skadevirkninger på arbeiderne, skal så vidt mulig reduseres ved passende og praktisk gjennomførbare tiltak.

Art. 19. Alle bedrifter og institusjoner eller avdelinger av dem og enhver administrativ virksomhet eller avdeling av den som denne konvensjon gjelder for, skal — idet det tas omsyn til dens størrelse og den mulige risiko —

- (a) sørge for et eget behandlingsrom eller førstehjelpsstasjon, eller
- (b) sørge for en slik ordning i samarbeid med andre bedrifter eller institusjoner eller avdelinger av dem eller administrativ virksomhet eller avdeling av den, eller
- (c) ha ett eller flere førstehjelpsskap, -kasser eller -vesker.

Del III. Avslutningsregler.

Art. 20. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 21. 1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjoner er blitt registrert.

Art. 22. 1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsiing trer ikke i kraft før ett år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen ett år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som er

fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-års periode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Art. 23. 1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsiinger som er sendt ham av Organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 24. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiinger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Art. 25. Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal, når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen

en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Art. 26. 1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon skal —

(a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsiing av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 22 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft;

(b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Art. 27. Den engelske og franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.